

РЕШЕНИЕ

№ 18325

гр. София, 29.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 15.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1902** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на М. Б. Д., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. Б, ет. 5, ап. 79, срещу Заповед № ЧР-1 / 10. 02. 2025 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ за прекратяване на служебното правоотношение.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта. Посочва се, че заповедта е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не е спазена процедурата по оценяването. Твърди, че не му е дадена възможност да подаде възражения срещу оценката, както и че оспорената заповед е връчена преди да изтече срока за възражения. Моли, съдът да постанови решение, с което да се отмени оспорената заповед.

Ответникът - изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ /ИА „СОСЕЗФ“/, чрез процесуалните си представители, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Не се спори между страните, че жалбоподателя М. Б. Д. е назначен на длъжността „главен счетоводител“ в Дирекция „Финансово-стопанска и административно-правна дейност“ на ИА „СОСЕЗФ“.

С оспорената Заповед № ЧР-1 / 10. 02. 2025 г. служебното му правоотношение от посочената

длъжност е прекратено на основание чл. 107, ал. 2 от ЗДСл - поради получена възможно най – ниската обща оценка – 5 „неприемливо изпълнение”, извършено съгласно Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация /НУРОИСДА/. Тази оценка за индивидуално изпълнение е поставена за периода от 01.01.2024г. до 31.12.2024 г. Видно от приложения формуляр за оценка на лица, изпълняващи ръководни длъжности, на 29.01.2024г. е изработен работен план за изпълнение. Последният е сведен до знанието на служителите видно от положения във формуляра подпис. На 30.07.2024г. е проведена междинна среща между оценявания служител и оценяващият ръководител, като е посочено, че г-н Д. изпълнява целите, заложи в работния план. В годишната оценка на изпълнението, определена от оценяващия ръководител е поставена оценка 4 – изпълнението отговаря не напълно на изискванията. Видно от формуляра за оценка, същият е подписан от оценяващия ръководител и оценявания на 31.01.2025г. В полето „коментар на оценявания” е посочено, че жалбоподателят не е съгласен с така поставената му оценка.

Отразен е и коментар на контролиращия ръководител, че процедурата по атестирането е спазена, като след запознаване със съвкупността на цитираните от оценяващия ръководител доказателства е установено, че служителят систематично е допускал пропуски, като всички са от кръга на съществени, поради което поставя оценка „Неприемливо изпълнение“ на служителите М. Д.. Формулярът е подписан от контролиращия ръководител на 10. 02. 2025 г. и е налице подпис на оценявания на същата дата в 09.35 часа.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорената заповед, е връчена на 10. 02. 2025 г. в 09.36 часа, а жалба е подадената чрез ответника на 17. 02. 2025 г. и същата е подадена в срок от надлежна страна, при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентния административен орган, но при наличие на съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Спорът по делото касае наличието на основанията по чл. 107, ал. 2 от ЗДСл за прекратяване на служебното правоотношение и по – конкретно спазването на процедурата по атестиране на жалбоподателя.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от НУРОИСДА оценяването на изпълнението включва следните етапи: 1). изготвяне и съгласуване на индивидуален работен план; 2). Междинна среща в средата на периода; 3). Заключителна среща и определяне на годишна оценка на изпълнението в края на периода.

В процесния случай не е спорно между страните, че са спазени първите два етапа от процедурата по атестиране. Това се установява и от приложения по делото атестационен формуляр – налице е изготвен работен план в началото на периода и на 30.07.2025г., в рамките на нормативно установения срок е проведена междинна среща. Коментарът на оценяващия ръководител на този етап е за изпълнение на целите, заложи в работния план, като няма никакво отбелязване, че не се изпълняват задълженията.

Възраженията в жалбата се отнасят до нарушения при провеждането на последния етап. Преди всичко се твърди, че не е дадена възможност на жалбоподателя да представи своите възражения срещу изготвената оценка.

Съдът намира тези доводи за основателни.

Видно от самия формуляр, същият е подписан от оценяващия ръководител на 31.01.2025 г., като в полето „коментар на оценявания” е посочено, че жалбоподателя не е съгласен с оценката.

На основание чл. 20 от НУРОИСДА, оценяващият ръководител попълва съответния формуляр, подписва го и запознава оценявания със съдържанието му, като оценяваният също е длъжен да подпише формуляра. Оценяващият ръководител предава формуляра на контролиращия ръководител след изтичане на 7-дневния срок за възражение.

В конкретния случай, макар и жалбоподателят да е посочил, че не е съгласен с оценката, са депозирани допълнителни писмени възражения, съобразно формуляр (стр. 17) като същите са предадени на пощенски оператор на 07. 02. 2025 г., в законоустановения срок и са постъпили в деловодството на ИА „СОСЕЗФ“ с вх. № 69 от 10. 02. 2025 г.

Съгласно чл. 23, ал. 2 от НИРОИСДА, възражението по ал. 1 се подава до контролиращия ръководител в 7-дневен срок от датата, на която оценяваният е подписал формуляра за оценка на изпълнението на длъжността.

На основание чл. 24, ал. 1, изр. 1 от Наредбата, контролиращият ръководител е длъжен да се произнесе по възражението в 7-дневен срок от получаването му, като неговото решение е окончателно.

В конкретния случай е безспорно, че формуляра за оценката е връчен на Д. на 31. 01. 2025 г. и срока за подаване на възражение изтича на 07. 02. 2025 г., като именно на тази дата, чрез пощенски оператор (стр. 19) са подадени писмени възражения.

Видно от извадка от деловодната система на ответника (стр. 64) за документ вх. № 69 / 10. 02. 2025 г., 10.25 ч. има отбелязване че възражението е получено извън регламентирания срок. Да се архивира с бележка за това.

Съгласно чл. 62, ал. 2 от ГПК, срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата или в електронна форма. Той не се смята за пропуснат и когато молбата е подадена в срок в друг съд или в прокуратурата.

При това положение, възражението е подадено в срок и същото е следвало да бъде обсъдено от страна на контролиращия ръководител, но това не е направено.

Нарушението е съществено, тъй като правилата регламентирани в наредбата следва да се спазват стриктно с оглед защита правата на засегнатите лица, като в този смисъл и Решение № 4499 от 7.04.2010 г. на ВАС по адм. д. № 10642/2009 г., V отд.

Освен горното съдът намира, че мотивите изложени във формуляра не отговарят на изискванията заложи в чл. 18, ал. 1 от Наредбата за оценката да се извърши безпристрастно и компетентно въз основа на обективно установими факти и обстоятелства.

Видно е, че до провеждането на междинната среща на 30. 07. 2025 г., към която дата е минала по-голяма част от годината, коментара на оценяващия ръководител е, че г-н Д. изпълнява целите заложи в работния план.

След това при годишната оценка на изпълнението се оказва, че изпълнението отговаря не напълно на изискванията, което сочи за вътрешно противоречие при оценяването.

Видно от приложените формуляри за годишните оценки за 2022 г. там посочената оценка е, че изпълнението отговаря на изискванията, а за 2023 г. оценката е, че изпълнението надвишава изискванията.

При това положение не става ясно как след като две години и половина (до междинната среща през 2025 г.) жалбоподателят е изпълнявал добре целите заложи в работния план, изведнъж става неприемливо изпълнението.

В същото време, изложените мотиви при годишната оценка, че жалбоподателят не изпълнява преобладаващата част от задълженията си, по принцип е основание за налагане на дисциплинарно наказание, а не най-ниска оценка, при която се преценяват изпълнението на целите, заложи в работния план.

Също така оценяващия ръководител неправилно се е позовал на наложеното наказание „забележка“ на Д., тъй като както се посочи по-горе, в случая не става въпрос за налагане на по-тежко дисциплинарно наказание. Освен това, към датата на извършаване на годишната оценка това наказание не е бил влязъл в сила, тъй като заповедта за налагане на наказание забележка е оспорено пред съда. Видно от представеното в съдебното заседание копие на Решение № 15462 / 08. 05. 2025 г. по адм. д. № 12780 / 2024 г. на АССГ, Заповед № РД-147 / 26. 11. 2024 г. на изп. директор на ИА „СОСЕЗФ“, с която на Д. е наложена дисциплинарно наказание „забележка“, е отменена като незаконосъобразна.

В същото време, както в мотивите на оценяващия ръководител, така и в тези на контролиращия ръководител не са изложени конкретни доводи за неизпълнението от страна на Д. на преобладаващата част от целите в индивидуалния му работен, съобразно изискванията на чл. 16, т. 5 от НИРОИСДА.

В тази връзка с разпореждането за насрочване на делото са дадени изрични указания на ответника да представи „свкупността на цитираните от оценяващия ръководител доказателства“, така както е посочено в мотивите на контролиращия ръководител, но такива доказателства не се представиха.

Също така, следва да се отбележи, че служебното правоотношение на жалбоподателя е прекратено по време, по което е започнало и не е довършено друго производство за прекратяване на това правоотношение.

Видно от писмо изх. № ИА-22 / 07. 02. 2025 г. (стр. 65) до жалбоподателят е изпратена покана за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107а от ЗДС. Поканата е получена на същата дата от Д., като съгласно чл. 107а, ал. 1, изр. 2 от ЗДС, ако служителят не се произнесе писмено по предложението в 7-дневен срок, смята се, че то не е прието.

При наличието на предложение за прекратяване на служебното правоотношение срещу уговорено обезщетение, по което все още не е изтекъл срока за приемането или не от страна на държавния служител, работодателят не може да прекрати служебното правоотношение на друго основание.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон – отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Разноски не се претендират от страна на жалбоподателя, поради което и не се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на М. Б. Д., ЕГН [ЕГН], Заповед № ЧР-1 / 10. 02. 2025 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Сертификационен одит на средствата от европейските земеделски фондове“ за прекратяване на служебното правоотношение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: